

както днесъ, но и отъ западъ, и отъ северъ, и отъ югъ. Тѣ сѫ свидетели на епохи, когато осъта на земята е била перпендикулярна. Било е време, когато осъта на земята е била хоризонтална. Можете ли да си представите, какъвъ климатъ, каква флора и фауна е сѫществувала тогава? Това сѫ далечни геологически епохи, за които науката и историята днесъ мълчатъ. Било е време, когато и вие сте имали съвършено друга форма отъ сегашната. Каква е била тогавашната ви форма, вие мълчите. За миналото човѣкъ не трѣбва да говори.

Въ една отъ миналите войни единъ барабанчикъ минавалъ презъ едно богато руско село. Той видѣлъ въ единъ дворъ много кокошки. Като ги гледалъ, пожелалъ да заколи нѣколко, да ги сготви. Той извадилъ ножа си, заклалъ две-три кокошки, изчистилъ ги, приготвилъ ги за готвене, но въ това време командирътъ му го извикалъ. Въ бѣрзината си той турилъ изчистените кокошки въ барабана си и се явилъ предъ командира. Командирътъ му казалъ: Войникъ, бий барабана! — Не може, господинъ командиръ. — Защо? — Не бие, развалилъ се е нѣщо. Защо се развалилъ? Защото има кокошки вжтре. Сега и на васъ казвамъ: Не туряйте кокошки въ барабана си, т. е. въ ума си. Туряте ли кокошки въ ума си, той не може вече да мисли. Ко-кошкитѣ, това сѫ празни мисли, които човѣкъ не трѣбва да туря въ ума си. Турите ли една празна мисъль въ мозъка си, той млѣква, т. е.